

Jogalapok és fontosabb érvek

A fenti okok alapján a megtámadott határozat megsérti a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontját és ezért hatályon kívül kell helyezni.

(¹) HL C 69., 14. o.

Az OHIM fellebbezését az alábbiakkal indokolja.

Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítéletének 35. és 36. pontjában foglalt megállapításaival megsértette a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontját azáltal, hogy bár földrajzi származásra vonatkozó adatnak tekintette az „EURO” megjelölést, közösségi védjegyként történő lajstromozását csak abban az esetben zárta ki, ha a földrajzi származás „lényeges” a védjeggyel érintett célközönség számára. Ez ellentmond a nevezett cikk egyértelmű szövegének, amely minden további minősítés nélkül kizárja a lajstromozásból a földrajzi származásra vonatkozó adatokat. A Bíróságnak a C-363/99. sz. ügyben 2004. február 12-én hozott ítéletéből is következik, hogy nem lajstromozhatók a bejelentett áruk vagy szolgáltatások tulajdonságait leíró jelek vagy adatok, függetlenül attól, hogy „lényegesek”-e ezek a tulajdonságok.

Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítéletének 36-43. pontjában foglalt megállapításaival megsértette a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontját azáltal, hogy bár minőségre vonatkozó adatnak ítélte meg a „PREMIUM” megjelölést, egyúttal elutasította az említett rendelkezés alkalmazását erre a megjelölésre. A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja minden további minősítés nélkül kizárja a lajstromozásból a minőségre vonatkozó adatokat, mivel a bejelentő minden versenytársát meg kell hogy illesse az a jog, hogy az értékek adatait harmadik személyeknek ilyen adatokra vonatkozóan fennálló védjegyjogának sérelme nélkül használhassa. Nem helytálló a szóban forgó ügyben az Elsőfokú Bíróság azon érve (39. pont), miszerint az olyan megjelöléseket, mint a „PREMIUM”, (csak) a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerint kell megítélni. Mivel a „PREMIUM” megjelölés mint minőségre vonatkozó adat már a rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja hatálya alá tartozik, nem szükséges a rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjához is folyamodni.

A megtámadott ítélet 44. pontjában megemlíti, a Bíróság ítéleteiben kimondott alapelvek szerint egy leíró elemekből álló összetett védjegy maga is leíró jellegű, amennyiben nem kerül az megállapításra, hogy az összetett megjelölésnek összességében más a jelentése, mint az egyes elemeknek. A szóban forgó ügyben köztudomású, hogy az „EUROPREMIUM” megjelölés – az „EURO” és „PREMIUM” alkotóelemek nyelvileg szokásosan képzett összetétele – ebben az összefüggésben sem jelent mást, mint hogy a bejelentett árukat és szolgáltatásokat illetően európai származásról és különleges minőségről van szó.

Az Østre Landsret 2005. március 15-i végzésével a VW-Audi Forhandlerforeningen, mint a Vulcan Silkeborg A/S meghatalmazottja kontra a Skandinavisk Motor Co. A/S ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-125/05. sz. ügy)

(2005/C 143/25)

(Az eljárás nyelve: dán)

Az Østre Landsret (Dánia) 2005. március 15-i végzésével, amely 2005. március 17-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a VW-Audi Forhandlerforeningen, mint a Vulcan Silkeborg A/S meghatalmazottja kontra Skandinavisk Motor Co. A/S ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

Az Østre Landsret a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) Úgy kell-e értelmezni a Szerződés 85. cikke (3) bekezdésének a gépjármű-forgalmazási és szervizmegállapodások egyes csoportjaira történő alkalmazásáról szóló, 1995. június 28-i 1475/95/EK bizottsági rendelet (¹) („az 1475/95. sz. csoportmentesítési rendelet”) 5. cikkének (3) bekezdését, hogy egy szállító az egyéves felmondási idővel felmondott szállítási szerződést a fent nevezett rendelkezésre való hivatkozáson felül is indokolni köteles?
- 2) Ha a fenti kérdésre adott válasz igenlő:

milyen tartalmi követelményeket kell támasztani a közösségi jog szerint egy ilyen indokolással szemben és mikor kell az indokolást megadni?
- 3) Milyen következményei vannak annak, ha nem időben adnak indokolást vagy az nem megfelelő?

4) Úgy kell-e értelmezni az 1475/95. sz. csoportmentesítési rendelet 5. cikkének (3) bekezdését, hogy a szállítási szerződés egyéves felmondási idővel való felmondása a szállító által már kidolgozott átszervezési terven kell, hogy alapuljon?

fennállnak, mivel az 1400/2002. sz. csoportmentesítési rendelet végrehajtása már önmagában szükségessé tette a szállítók üzemi hálózatának átfogó átszervezését?

5) Ha a negyedik kérdésre adott válasz igenlő:

Milyen tartalmi és formai követelményeket kell támasztani a közösségi jog szerint a szállító által kidolgozott átszervezési tervvel szemben és mikor kell az átszervezési tervet bemutatni?

(¹) HL L 145 1995.6.29., 25. o.

6) Ha a negyedik kérdésre adott válasz igenlő:

Közölnie kell-e a szállítónak a kereskedővel, akinek felmondott, az átszervezési terv tartalmát, és adott esetben ennek mikor és milyen formában kell megtörténnie?

Az Európai Közösségek Bizottsága által Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága ellen 2005. március 21-én benyújtott kereset

(C-127/05. sz. ügy)

7) Ha a negyedik kérdésre adott válasz igenlő:

Milyen következményei vannak annak, ha egy esetleges átszervezési terv nem felel meg az ilyen tervekkel szemben támasztott formai és tartalmi követelményeknek?

(2005/C 143/26)

(Az eljárás nyelve: angol)

8) Az 1475/95. sz. csoportmentesítési rendelet 5. cikke (3) bekezdésének dán nyelvi változata szerint a szállító akkor mondhatja fel a kereskedő felé a szállítási szerződést egyéves felmondási idővel, ha „a hálózat egészének vagy jelentős részének átfogó átszervezése szükséges”. A „szükséges” szó az 1475/95. sz. csoportmentesítési rendelet minden nyelvi változatában szerepel, mialatt az átfogó szó csak a dán nyelvi változatban.

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: M.-J. Jonczy és N. Yerrell, a Jogi Szolgálat részéről, kézbesítési cím: Luxembourg, 2005. március 21-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

Ennek alapján felmerül a kérdés, hogy:

milyen követelményeket kell az átszervezéssel kapcsolatban felállítani, hogy a szállító egyéves felmondási idővel felmondhassa a szállítási szerződést az 1475/95. sz. csoportmentesítési rendelet 5. cikke (3) bekezdésének megfelelően?

1) állapítsa meg, hogy azáltal, hogy a munkáltatók azon kötelezettségét, hogy a munkavállalók biztonságát és egészségvédelmét minden, a munkával kapcsolatos szempontból biztosítsák, olyan mértékűre korlátozta, „amennyire az ésszerűen kivitelezhető”, az Egyesült Királyság nem teljesítette a munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló, 1989. június 12-i 89/391/EGK tanácsi irányelv (¹) 5. cikkének (1) és (4) bekezdéséből eredő kötelezettségeit;

2) kötelezze Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságát a költségek viselésére.

9) Van-e jelentősége annak megítélése szempontjából, hogy egy szállítási szerződés szállító általi, egyéves felmondási idővel történő felmondásának fennállnak-e az 1475/95. sz. csoportmentesítési rendelet 5. cikke (3) bekezdése szerinti feltételei, hogy milyen gazdasági következménnyel járna a szállítóra, ha a szállítási szerződést két éves felmondási idővel mondta volna fel?

10) Kire hárul a bizonyítási teher a tekintetben, hogy a szerződés szállító általi egyéves felmondási idővel történő felmondásának az 1475/95. sz. csoportmentesítési rendelet 5. cikke (3) bekezdése szerinti feltételei fennállnak-e, és hogyan lehet ennek a bizonyítási tehernek eleget tenni?

Jogalapok és fontosabb érvek:

11) Úgy kell-e értelmezni az 1475/95. sz. csoportmentesítési rendelet 5. cikkének (3) bekezdését, hogy a szállítási szerződés szállító általi egyéves felmondási idővel való felmondásának feltételei már az abban foglaltak miatt

A Bizottság keresete az 1974-es Health and Safety at Work Act 4. szakaszának (2) bekezdésén alapul, amely szerint „amennyire az ésszerűen kivitelezhető”, minden munkáltató kötelezettsége, hogy biztosítsa valamennyi munkavállalója munkahelyi biztonságát, egészségvédelmét és jólétét. A Bizottság úgy véli, hogy ez a, munkáltatók kötelezettségével kapcsolatos megszorítás összeegyeztethetetlen a 89/391/EGK irányelv („az irányelv”) 5. cikkének (1) és (4) bekezdéseivel.